SVETELNÉ ROKY®

12

REAGUJI NA ...

D N E S na . . .

. . . Systém kartiček

Stalo se dobrým zvykem, že každý film, o kterém v SF píšeme, vybavíme kartičkou formátu A7, na níž jsou zaneseny nejdůležitější údaje o tvůrcích příslušného filmového snímku spolu s velice stručným dějovým a kvalitativním hodnocením. Není důležité, kolik kartiček jsme za rok 1986 vyprodukovali, spíše to, zda slouží svému účelu. Doufejme, že ano; proto se musíme snažit dělat tuto od ledna 1986 nedílnou součást SR co nejsvědomitěji. A to i zpětně. Jsme si vědomi dvou nedostatků : stalo se nám, že jsme vydali k filmu kartičky dvě (Což takhle dít si špenát, Zlatí slepice, Divoké planeta) - už by se to nemělo opakovat; mnoho kartiček zůstalo za některými předtištěnými údaji nevyplněných - a právě proto vznikla moje dnešní reakce. Dostala se mi totiž do rukou kniha, ze které bylo lze všechny chybějící (nutno slovo "chybějící" chápat s určitou rezervou v obsahu) jména tvůrců vyčíst, dokonce některá chybně uvedená opravit. Nuže, směle do toho. Postačí vám černý tenký fix ...

"Barbarella"	1967	K : Claude Renoir Spec. efekty : August Lohman
"Flash Gordon"		Spec. efekty : Frank Van Der Veer, Barry Nolan, George Gibbs
"Fire Flash"	1984	K : Giancarlo Ferrando Spec. efekty : chybně uveden Paul Callard má být Paolo Ricci
"Galaktika I."		K : Ben Colman S : Glen A. Larson Spec. efekty : Richard Edlund, Dennis Muren, Karl Miller, Joe Goss H : Lorne Green, Jane Seymour aj.
"Galaktika II."	1979	podtitul - Mission Galactica : The Cylon Attac Spec. efekty : David S. Garber, Wayne Smith
"Mad Max II."		Spec. efekty : Jeffrey Clifford, Roger Cowland, Melinda Brown

"Mad Max III."		Spec. efekty : chybně uveden Mike Wood má být Steve Courtly, Alan Maxwell
"Malevil"		S : Pierre Dumayet + R
"Piráti času"		Spec. efekty : John Bunker
"Prisoners of the last universe"		K : Derek Browne Spec. efekty : Ray Hanson R : Terry Marcel
"Spiderman"		Spec. efekty : Don Courtney
"Star Trek II."	1982	Spec. efekty : Edward A. Ayer, Martin Becker, Garry Purcell, Harry Steward
"Star Trek III."		S : chybně uveden Bennett (dělal produkci) má být John Hickridge
"Supergirl"	1984	Spec. efekty : John Evans
"Tron"		Spec. efekty : Richard Taylor, Harrison Ellenshaw

Poznámka : K = kamera; S = scénář; R = režie; H = hrají.
Kartičky, které jste ve svých análech nenalezli, měly v roce 1986 vyjít (jsou už natištěné), ovšem z provozních důvodů se tak nestalo. Děkujeme za pochopení.

Standa Čermák

Redakce čtenářům

Vážený čtenáři !

Následujícími řádky bychom se chtěli rozloučit se čtvrtým ročníkem Světelných roků; komu ztuhla krev v žilách, nemusí se bát - neloučíme se se SR jako takovými. Byl to ročník v naší historii nejjednotnější, avšak zároveň i nejkritičtější; ovšem díky redakční politice minulých let, bylo vše úspěšně zahnáno - doufáme, že jsi stejného názoru i Ty. A tak nám udělej, čtenáři, radost a těš se s námi na první číslo ročníku pátého, v němž opět přijdeme s něčím novým - ale především zachováme tradici : FILM.

RSR

Saturn City

Země vzniku: USA
Kamera: Billy Williams
Scénář: John Barry, Martin Amis
Hudba: Elmer Bernstein
Režie: Stanley Donen
Hrají: Kirk Douglas, Harvey Keitel,
Farrah Fewcett

Osvědčenou rekvizitou SF filmů z poslední doby se stal robot - dokonalý nebezpečný zabiják. Tím je dán také hlavní náboj filmů tohoto druhu - napínavá honička. Zářným příkladem jmenovaného typu je třeba Terminátor, Runaway, i Saturn City. /Název se uvádí v různých pramenech v různých variantách - Saturn 3, nebo i Saturn IV./ A přece se tento film v něčem odlišuje - mimo jiné i lidskými hrdiny. Hlavní tu je asi snaha o větší časový posun příběhu směrem k budoucnosti. A to budoucnosti nepříliš růžové, alespoň co se mezilidských vztahů týče.

Špičkové byly filmové interiéry - jak z prostředí orbitální stanice, tak výzkumné stanice na Saturnu. Prostředí umělé gravitace na satelitu bylo ukázáno zajímavě - obrovská hala měla vlastně dvě podlahy a žádný strop. Nezávislý pohyb lidí v obou antiparalelních polovinách prostoru vzbuzoval málem pocit závratí. Zařízení stanice Saturn City neoplývalo výraznými efekty, ale působilo naprosto přirozeně, přesně tak si alespoň já představuji mimozemskou stanici nepříliš vzdálené budoucnosti. Připomněla jsem si podobnou stanici z filmu Outland; působila úplně jinak - ne jako laboratoř, ale jako průmyslový objekt. Možná věrohodnější, ale cizejší, neosobnější. V souladu s vyzněním filmu.

Jak hodnotit film jako celek? Je o nás známo, že na každém filmu hledáme to dobré. A v případě Saturn City jsme ani moc usilovně hledat nemuseli. Prostě myslím, že rozhodně stojí za vidění.

Prostorami satelitu, obíhajícího kolem planety Saturn, zní neodkladné hlášení : Kapitáne Jamesi, neprodleně se dostavte k odletu. Odletová hala číslo 4!

Kapitán James výzvu slyší, z rychlé chůze se stává poklus. Do šaten je ještě daleko.

Muž, který si se skříňky se jménem Benson vzal a nasadil neprůhlednou tmavě zelenou přilbu, nespěchal. V šatně bude určitě dřív, než James.

Udýchaný James chvatně otevírá přidělenou skříňku. Vyjme asi půl metru vysoký chromovaný válec a položí ho na speciálně upravený stojan. Začne si oblékat skafandr. Z tmavých prostor šatny se vynoří Benson.

"Aha, to jste vy, Bensone. Neprošel jste testy, vidíte. Jste mentálně nestabilní!" Ovšem příchozí Jamese neposlouchá. Hodnotí situaci: válec na svém místě, ovládací panel hermetických dveří odjištěn. Aniž by dal nějak najevo své úmysly, Benson se začíná u ovládacího pultu připoutávat. Pozdě dojde Jamesovi, co bude následovat. Benson uchopí páku, prudce s ní trhne. Stěna, oddělující šatnu od volného vesmírného prostoru se otevírá. Dekomprese je mnohonásobně větší než síla, vyvinutá stiskem Jamesových rukou kolem lavice. Velice brzy může Benson otvor zase uzavřít...

Přípravy ke startu jsou dokončeny, náklad je naložen, přesto je kvůli zpoždění kapitána Jamese start odložen. Raketka odlétá se zpožděním, ale nikomu není nic divného: opozdit se může každý. Skrz tmavé sklo není pasažérovi vidět do tváře. Ovšem nikdo nepochybuje, že odletěl kapitán James. Přesto na Saturn letí někdo jiný.

Raketka prolétla Saturnovými prstenci, přeletěla nad povrchem planety a přiblížila se k místu přistání. Tím je jediná výspa civilizace na planetě - osamělá, polozapomenutá výzkumná stanice Saturn City. Před přistávací plochou se krčí dvě lidské postavičky v bílých skafandrech. Celá posádka stanice přišla přivítat nového příchozího. Po dlouhodobé izolaci jsou zvědavi na neznámého. Ten však neopětuje jejich družné nadšení. Netrpělivým mávnutím ruky odmítl uvítání. Dával až příliš najevo, že zná důležitost svého posl-ání.

Všichni tři vešli dovnitř, do odmořovacího tunelu stanice. Na jeho konci čeká všechny "odmaskování" - z neosobních přileb skafandrů vyhlédnou lidské tváře. Tvrdá tvář falešného kapitána Jamese s upřeným pohledem pichlavých očí, spolehlivý a přátelský obličej majora Adama - a krásná čistá tvář dívky Alice. Už v této chvíli je jasné, že konflikt je neodvratný.

Práce na stanici se rozběhla novým tempem. Začalo dlouhé období izolace. Stanice zrovna vstupovala do oblasti radiového stínu. Celé tři týdny nebude možné navázat spojení s nikým zvenčí. Podivín Benson se nijak nesnažil sblížit se s jejími obyvateli. Alice se mu pochopitelně líbila, ale urazilo ho její příkré odmítnutí, které nechápal. Na Zemi je přece trestné, aby muž měl jen jednu ženu pro sebe. Ale na Zemi bylo leccos jiné. Tam bylo moc lidí na příliš malém prostoru, nedostatek potravin byl nahrazen přebytkem drog... Jak jiný byl dosavadní život dvojice na Saturnu. Jejich osamělá stanice vykonávala mimo jiné i funkci pokusného skleníku, takže její obyvatelé měli i přepychovou zásobu čerstvé potravy. Oba, Adam i Alice, měli na spánku namodralý cejch - tak jsou označeni lidé, kteří se nenarodili na Zemi. Ani jeden z nich Zemi nikdy nenavštívil. A Alice po ní podvědomě stále více touží...

Adam s Alicí se snažili žít dál svým obvyklým životem, dělat svoji práci a kapitána si nevšímat. Ale na tak malém prostoru stanice izolace není možná. A tak sledovali postup jeho prací při konstrukci robota, jehož biologický mozek byl obsahem chromovaného válce. Válce, který byl důvodem k vraždě na orbitální stanici.

Robot, pojmenovaný jako Hektor, byl kombinací kovové a biologické hmoty - jeho biomozek byl zásobován živinami, ale jeho kovové tělo mělo vlastní zdroj energie - baterie, dobíjené ze sítě. Jeho mozek byl v okamžiku oživení naprosto čistý, jako mozek novorozeněte. Jeho "osobnost" zcela závisela na tom, jaké vjemy mu lidé poskytnou. Programování jeho mozku řídil jediný člověk - kapitán Benson.

Prováděl jej přímo - vstupem z mozku do mozku. Pod vlasy v týle měl Benson zdířku, do které bylo lze zasunout konektor pro přenos. Tak vlastně postupně vytvářel kopii vlastního mozku. Mozku psychicky labilního člověka. Mozku vraha.

První konflikt na sebe nedal dlouho čekat. Čtvrtým obyvatelem stanice byl malý chundelatý psík - mazlíček. Často se potuloval po skleníku. Jeho bolestivé zaskučení Alici vyděsilo. Než doběhla ke skleníku, byl psík mrtvý. Jeho rozbité zplihlé tělíčko pohodil Hektor na cestičku. První projev osobnosti robota - je krutý a nenáší zvířata. Jako jeho vzor. Jenom se ještě nenaučil svoje averze skrývat. Hektor si Alicino chování vysvětlil jako útok a hned reagoval. Chytil děvče za obě zápěstí a zdvihl ji do vzduchu. Nereagoval na žádné rozkazy. Teprve když Alice tiše poprosila, robot ji opatrně postavil na zem a pustil její otlačené ruce. Opět projev Bensonovy vůle? Chtěl ji ponížit, postrašit, pomstít se?

Postupně se na tyto události pozapomělo. Hektor pracoval společně s ostatními pomocnými roboty ve skleníku. Zdálo se, že je všechno v pořádku. Až jednou...

Útok robota byl nenadálý a promyšleně vražedný. Ocelový nosník vyklouzl z uchytu a zasekl se do desky těsně vedle kapitánovy hlavy. Jen náhodou se podařilo Bensonovi uniknout vraždnému úderu. Zůstal však přimáčknut vahou spadlého zařízení ke stolu. A robot se blížil.

Adam bleskurychle strhl Alici do bezpečí. Bez zaváhání se rozběhl na pomoc kapitánovi, bezmocnému tváří v tvář vlastnímu výtvoru. Podařilo se mu robota na chvíli paralyzovat. Osvobodil Bensona a rychle i s Alicí vyběhli ze skleníku. Vnitřní televizí sledovali robotovo chování. Hektor se rychle vzpamatoval a cílevědomě vykročil za svým úmyslem. Zjevně to s vražděním myslel zcela vážně. Hermetické dveře skleníku pro něj nebyly velkým problémem. Jeho hořák propaloval jednu jejich vrstvu za druhou. Jedinou nadějí trojice lidí byl fakt, že robotovy zásoby energie nevydrží zvýšený výkon dlouho. Skutečně, robot zanedlouho přerušil svoji práci a blížil se k zásuvce. Na to ovšem lidé čekali. V okamžiku napojení robota do sítě zvýšil Adam napětí o několik řádů, robal okamžitě zazářil výboji krátkých spojení a znehybněl.

Kapitán na Adamův příkaz robota demontoval. Ale nejdůležitější součást - dosud neprozkoumaný biomozek - odmítl odpojit. Bez výkonných periferií je přeci mozek neškodný...

V noci probíhala ve skleníku lidmi netušená činnost. Hektorův mozek se nevzdal. Zapojil do činnosti své dosud skrytá rezervy. Síla jeho bioproudů ovládala jednoduché mechanismy pomocných robotů. Ty, poslušny rozkazů, sestavovaly jednotlivé části Hektorova těla. Během několika hodin byla montáž skončena. Hektor byl znovu schopen pokračovat v akci, na kterou se jeho vyšinutý mozek upnul. Cítil, že mu k lidství stále cosi chybí. A věřil, že to cosi může od Bensona získat. Ale šílené myšlenky neprobíhaly jen jeho umělým mozkem. Prožitý šok zbavil kapitána zbytku jeho sebekontroly. Dospěl k šílenému rozhodnutí.

Alice klidně spala s obličejem zabořeným do Adamova ramena. Ze sna ji vytrhl cizí zvuk. Prudce se posadila - a zírala přímo do ústí pistole a do neméně nebezpečně vyhlížejících kapitánových očí. Benson chytil Alici surově za ruku, přitáhl ji k sobě a stále míříc na Adamovu hlavu ji vlekl pryč. Rozhodl se ze stanice utéci a Alici si chtěl vzít s sebou. Adam samozřejmě využil chvilkové nepozornosti únosce a vrhl se na něj. Vztek mu dodal síly, jen v poslední chvíli jeho ruce povolily škrtící sevření Bensonova hrdla. Tak málo stačilo a byl by ho zabil...

Šokován touto skutečností Adam nepostřehl, že se Benson vzpamatoval. Nezahlédl tedy ruku, třímající těžkou vázu. Úder do hlavy ho okamžitě omráčil. V tě chvíli se na scéně objevil další účastník - Hektor. Konečně nalezl, koho hledal. Jediným úderem své ocelové ruky roztříštil Bensonovu lebku. Otočil se a svoji bezvládnou oběť odtáhl s sebou. V ložnici zůstala šokovaná Alice a pomalu se probírající krvácející Adam.

Oba tušili, že se robot nespokojí s jedinou obětí. Museli opustit stanici. Utáci se dalo jen jediným způsobem - odlétnout v kapitánově raketě. Prchali chodbami stanice, klimatizačními kanály, skrývali se mezi potrubím, ale neustále je sledovaly těžké kroky ocelových chodidel. Jejich pronásledovatel jim nedával mnoho šancí na přežití.

Pod podlahou skleníku byl bazén s vroucí žíravinou, která vytápěla stanici. Adam spěšně odtáhl ocelové rošty, tvořící pevnou podlahu místnosti. Na jejich místo položil jen tenkou desku. Byla to prastará idea mamutí pasti. Robot snad vytušil jejich úmysl, zaváhal, ale nástraze se nedokázal vyhnout. Vroucí tekutina vystříkla v ohnivém gejzíru.

Podařilo se. Adam i Alice doběhli k výstupu ze stanice. Spěšně na sebe navlékli skafandry. Cesta byla volná. Pádili k raketce, která pro ně znamenala záchranu. Už byli sotva pár desítek metrů od ní, když loď vybuchla. Šokovaně pozorovali, jak exploze rozmetala jejich poslední naděje. Hektor tedy žije. Teď ale věděli jedno - že je nechce zabít. Potřebuje je živé.

Vrátili se do stanice, nic jiného jim nezbylo. Nikdo jim nemohl pomoci. Kontakt s vnějším světem byl stále nemožný. Teď už pro Hektora nebylo těžké oba lidi uvěznit v hermetické chodbě.

Adam otevřel oči. Ležel v kajutě. Byl sám. Uslyšel hlas z vysílačky. Saturn 3 právě vystoupil z rádiového stínu. Ohlásila se pravidelná patrola. Adamovi svitla v očích naděje. Sklonil se k mikrofonu a začal hovořit. Brzy však pochopil, že ho nikdo neslyší. Žak uslyšel vlastní i Alicin hlas, kterými Hektor klamal policii nepravdivými uklidňujícími informacemi. Pohasla jejich další naděje.

Pak Hektor promluvil i k němu. Teďkž Adam pochopil, na co ho Hektor potřebuje. Kapitán nebyl tím právým člověkem, pravým vzorem jeho osobnosti. A mrtvý mu nebyl už vůbec nic platný. Odtržená lidská tvář z něj člověka neudělala.Hektor cítil, že Adam je daleko silnější osobností - a tu právě chtěl. Adam si strnule sáhl do týla pod vlasy - byla tam. Táž zdířka, jakou viděl u kapitána. Zatím jej robot použil jen na vstup informací, ale kdykoli mohl Adamův mozek změnit, přeprogramovat... Uposlechl příkazu a vyšel z kajuty.

Alici probudil Hektor Adamovým hlasem z reproduktoru. I ona vyšla ven.

Sešli se jen krátce. Objali se. Cítili, že naposledy. Adam spěšně sáhl Alici do týla a ulehčeně si oddechl. Nic nenahmatal. Ona byla zatím v bezpečí. Benson naprogramoval Hektorovi kromě svého šílenství a touhy vraždit i lásku k této něžné bytosti.

Ti dva nepotřebovali mnoho slov. Za dlouhá léta šťastného soužití se naučili si rozumět. A tak zatímco Alice odváděla Hektorovu pozornost, vytáhl Adam ze skříňky autodestrukčního zařízení několik tenkých válečků a zastrčil si je za vestu. Byl připraven.

Stáli uprostřed skleníku, blízko nastražené "mamutí pasti". Robot chtěl zasunout do Adamova týla spojovací konektor. Potřeboval okopírovat zbytky jeho osobnosti. Adam se nenápadně přibližoval k nebezpečné zoně. Pak skočil po robotovi, který nárazem ztratil rovnováhu. Oba dopadli na tenkou desku pasti, která se pod jejich

pokračování na str. 13

Země vzniku : USA, 1986
Kamera : Mac Ahlberg
Námět : Danny Bilson, Paul De Meo
Hudba : Richard Band
Speciální efekty : John Buechler
Režie : Peter Manoogian
Hrají : Andrew Prine, Roy Dotrice, Patrick Reynolds, Conan Lee aj.

V listopadovém čísle /11/ jsme přinesli článek o filmu Likvidátoři, v němž jsme doslovným překladem ze španělštiny uvedli reklamní slogan ke zmíněnému snímku. V době, kdy bylo listopadové číslo v tisku jsme do redakce obdrželi dopis s podrobným obsahem filmu, který uvádí mnoho věcí na jinou míru. Uvádíme obdržený článek nejen jako omluvu za "mylnou" informaci ale i jako velice unikátní záležitost.

John letí v letadle, z motoru vpředu šlehají plameny. Pilot zoufale volá "May day" do mikrofonu; letadlo se nezadržitelně řítí do pralesa.

Dr. Reeves a dr. Takada se sklánějí nad pultem počítače v obrov-

ském kamenném sále, ze tří sloupů proti nim šlehají blesky. Reeves, který je na levé straně obličeje značně znetvořený, nařizuje vyšší frekvenci; mezi sloupy se následkem toho pomalu objevuje kulatá gondola na třech nohách. Reeves k ní rychle spěchá a otevírá dveře. Z gondoly vystupuje John, v ruce drží štít římského vojáka. Předá ho Reevesovi. Jak ovšem John vypadá ! Levé půlka hlavy je zakryta ocelovým krytem, na oku jakési světélko. Celé tělo je pokryto pláty kovu, místy vyčuhují trubičky - celá tato maškaráda připomíná brnění, ovšem brnění podstatně upravené pro pohyb. Navíc místo levé ruky má John vyměnitelný nástavec s laserem a různými jinými pomůckami. Pravá ruka vykukuje z brnění.

Reeves zkoumá štít a je celý štěstím bez sebe, že se experiment podařil. Náhle se však zapotácí a odejde k jakési aparatuře, ke které se připojí rourkou od boku. Takada odvádí Johne. Reeves mu však pokyne, ať k němu přijde. Pak Takadovi poručí Johna rozmontovat a přinést jeho paměť. Takada odporuje : není to přece jen stroj, ale také kus člověka, je to - mandroid.

Takada odvede Johna do laboratoře. Cestou mu vysvětlí, co ho čeká. doporučí mu, aby utekl. John k útěku potřebuje nutně svou mobilní jednotku, proto pro ní s Takadou rychle spěchají ... Je to malé pásové vozidlo, do kterého je John do pasu zabudován; jeho odpojené nohy jsou připevněny ke straně vozidla.

Chodbami spěchají oba k východu; jsou ovšem velice záhy obklíčeni strážemi... John střílí z laseru, co mu síly stačí, přemáhá je však příliš silná. Takada je zasažen. Z posledních sil pověří umírající Johna, aby vyhledal plk. Hoowera ze speciálního výzkumu a spolu s ním zničil Reevese. Takada umírá.

V následující přestřelce je sice John raněn do hlavy, podaří se mu ale vyhodit do povětří zeď objektu a ujet na mobilní jednotce do prales. Zajede do nejbližšího hustého křoviska, odepne se z mobilní jednotky, připne si nohy a vyrazí pěšky za svobodou.

Dva z Reevesových lidí, tlustý Pol a hubený Ted, se vydají po Johnově stopě ...

Žena v bílém plášti se v laboratoři zaobírá robotem, který se podobá malému soudku s otáčecí hlavou. Žena si nasadí za ucho aparát pro ovládání a dálkové spojení s robotem. Poručí Stoopovi / jméno je utvořeno ze začátečních písmen celého názvu robota /, ať se aktivuje a začne. Robot zčervená, poté zbělá, zmizí, zůstane po něm jen světelný obláček, létající po místnosti.

V centru ostrahy objektu sedí dva strážci; jeden z nich pozorně sleduje obrazovky a údaje z detekčních čidel, druhý poslouchá rádio. Pracujícímu strážci se něco nezdá na jednom z obvodů, jde se tedy přesvědčit, co se děje. Najde mříže roztažené velkou silou. Volá na posvého druha - ten však již leží a spí. Osamocený strážce vytáhne z pouzdra pistoli a vydá se za mříže. Zpoza rohu se vysune Johnova ruka a vypustí obláček dýmu. Strážce se sesune k zemi; cesta do laboratoře se ženou a robotem je volná. John se po ní vydá.

Stoop se znovu zrealizoval a signalizuje ženě, že někdo jde. Opravdu - vzápětí se otevřou dveře a vejde John v klobouku a plášti. Žena se vrhne po pistoli, ale John si z toho evidentně nic nedělá, jen řekne, koho hledá. Žena se v důsledku toho představí jako plk. Hoower a odloží pistoli. Ptá se Johna, jak se dostal až k ní, ale John ji lehce odbyde, že to nebylo vůbec těžké. Svlékne si plášť a požne Noře Hoowerové vyprávět, proč přišel. Nora je celá ohromená, říká, že design celé podoby Johna je její práce z doby před několika lety pro Reevese. Nyní je prý Reeves již mrtvý. John vyvede Noru z omylu. Reeves žije díky různým transplantacím a dělá tajné pokusy někde v hlou-

bi pralesa. On že nic víc není schopen říci, neboť si pamatuje pouze to, že spadl s letadlem a někdy potom vystoupil z gondoly. Co bylo mezi, neví. Občas má halucinace, v nichž vystupují římští vojáci.

John se ve vyprávění samozřejmě také zmíní o Takadovi. Nora říká, že s ním také kdysi pracovala; měla Takadu ráda, chtěla by se tudíž i ona pomstít za jeho smrt. Poté se Nora ujme Johna coby pacienta : prohlíží celou jeho aparaturu, opravuje nedostatky a závady, kromě jiného rozšíří zjištěnou malou kapacitu paměti.

John ví přibližně místo, kde spadl s letadlem. Podle toho chce najít sídlo Reevese. Nora s sebou vezme na výpravu robota Spoota.

V přístavu na řece, která vede k sídlu Reevese, se oba ubytují a Nora se vydá hledat loď a průvodce.Vstoupí do místní krčmy právě ve chvíli, kdy se tamější dva rivalové dohadují, kdo je lepší. Henry Fontana, klidas a frajer; Mary, žena se silou Gulivera. Do hádky se vmísí Nora se svou otázkou. Krčma ztichne a zírá. Nic víc. Nora tedy odchází. Po jejím odchodu se v hostinci strhne ještě větší vřava, než bujela před chvílí - každý chce přijmout nabízený obchod. Mary vítězí na celé čáře; již vychází ven, aby přijala návrh. Henry jí ovšem omráčí, protože na začátku druhé vřavy se vychytrale schoval za barpult, kde v klidu čekal, jak se události vyvinou. Vyjde ven jako vítěz. Nora se s ním domluví na ráno.

John sedí v pokoji a dívá se na fotbal v televizi. Má sundaný prsní štít, na odkrytém místě jsou vidět hluboké jizvy po operacích. Spoot pobíhá po pokoji, je celý natřený maskovací barvou, aby ho v prales neprozradila jeho přirozená stříbrná kovová přirozenost. Vejde Nora. John se zakryje a okamžitě chce vědět, jak jeho společnice dopadla. Nora vše ochotně vypráví.

Ráno John, opět v klobouku a plášti, levou půlku hlavy obvázanou, přijde s Norou k lodi. Henry se vzpouzí, že v podmínkách smlouvy se druhém pasažérovi nemluvilo, a chce příplatek. Nora mu ho přislíbí.

Vyjedou. Chvíli po nich ovšem od břehu odrazí i Mary se svou bandou. Chce ztracený kšeft získat zpět.

Po krátké době plavby Henrymu vysadí motor. Nora se hned hrne k neposlušnému zařízení, aby ho opravila. Požádá Henryho o trochu alkoholu; část vypije, druhým dílem vyčistí nějakou součástku. Motor po prvním nastartování poslušně naskočí.

Porucha Henryho člun zdržela. Mary jeho pasažéry už už dohání. Henry hodí do vody barel s benzínem, z dálky do něj střelí, čímž barel vzplane a zastaví na chvíli pronásledovatele. Když už si John a jeho společníci myslí, že ujeli, motor vysadí podruhé. Již nenaskočí.

Připluje Mary a s puškou nutí Henryho, aby jí vydal ostatní pasažéry člunu. John nenápadně skloní ruku k vodě a něco z ní vypustí. Malé torpédo zasáhne člun Mary; jeho velitelce se v poslední chvíli podaří s manželem vyskočit. Henry odmítne jet dál. Johnovi stačí jen sundat si plášť a Henry beze slova a bez odporu pokračuje v cestě.

Mary plave ve vodě. Najednou se objeví rychlý člun, na něm Pol a Ted. Mary jim vše dopodrobna vypoví, jako odměnu chce do člunu. Oba stopaři se jí ovšem vysmějí a uhánějí pryč.

John se s Norou rozhodli, že dál půjdou pěšky. Henry na ně má počkat. V lese vybalí Nora Spoota z příručního zavazadla a pošle ho hledat zbytky letadla. Spoot se odmaterializuje a zmizí. Po malé chvíli se opět objeví. Nora Johnovi přeloží, že Spoot něco našel, asi kilometr odtud. Ihned se tam všichni tři vypraví : John, Nora, Spoot.

Henry sedí na lodi a čte noviny. Ze zátočiny náhle vyjede člun s Polem a Tedem. Henry nemá šanci uniknout; čeká. Pol i Ted si namířenými puškami vynucují, aby jim Henry řekl, kde jsou ostatní. Henry

se úskokem dostane k hasicímu přístroji, kterým oba muže postříká. Než se vzpamatují, odjede. Okamžitě za ním vyrazí. Henry zakotví člun těsně u skály, kousek vyčuhující nad hladinu, nechá běžet motor a opět čeká. Pol s Tedem ho brzy naleznou, namíří svůj člun přímo na Henryho. Ten dá motor do stavu vysokých otáček a v daném okamžiku přeřízne kotevní lano. Lodka vyrazí, před Polem a Tedem se objeví skalisko. Plnou rychlostí do něj narazí, po nárazu vypadnou z člunu. Člun explouduje. Henry dvěma plovoucím mává. Pol zuří. Ted také.

John s Norou zatím naleznou zbytky letadla - kus kabiny ční nad vodní hladinu. Kabina nejde ovšem otevřít. Nora se proto potopí a vpluje do ní spodem. Uvnitř najde fotografie Johnovy ženy s dítětem. Nora chce vzápětí vyplavat ven, ovšem kabina se začne potápět. U východu se navíc vzpříčí větev, Nora nemůže ven. John vystřelí lanko s kotvou a drží kabinu tak, aby Nora mohla dýchat. John však nemůže dělat nic jiného. Naštěstí připluje Henry s člunem. Dříve však, než usekne větev, chce 30% z pokladu, který jistojistě John s Norou hledají. Nora mu je slíbí. Když se Nora ocitne na břehu, přízná se Henry, že by 10% stačilo. Pak zahlédne Spoota, jak se vznáší vzduchem, a beze slova, jen s hlasitým polknutím nastoupí do člunu ...

Vydají se společně dál po řece. V jednom úseku se znatelně zužuje; než na to stačí Henry upozornit, proud člunem smýkne a John se Spootem, který mu sedí na ramenou, spadnou do vody. Již se nevynoří. Marně se pro ně zbylí dva potápějí. Nora se pak rozhodne jet dále. Motor znovu vypoví službu, proto Henry musí na břeh a zapojit svou tělesnou sílu; Nora zůstane ve člunu coby kormidelník.

V jednom místě se chce Nora podívat na břeh. Tam najde zbytky jaguára. V nich potom pazourek; přesto Henry tvrdí, že v těchto končinách indiáni nejsou. Jedině snad lovci. V další cestě pokračují oba ve člunu. Najednou Henry zmizí pod vodou, kolem člunu se objeví spousta divochů malých postav a rozpláclých nosů. Henryho vytáhnou na břeh v dřevěné kleci. Oba zajatce dopraví divoši do svého tábořiště.

John se Spootem na zádech se vynoří z vody, kráčejíc klidně po dně. Chce na robotovi, aby lokalizovel Noru, Spoot však ze sebe jen smutně vypouští vodu. John si ho tedy usadí znovu na záda a vykročí do pralesa. U potoka spatří mladého Japonce v černém oděvu, jak loví ryby. Velice zajímavým způsobem : silou vůle je nutí skákat z vody přímo jemu do ruky; v ní pak úlovek opéká nad plamenem. John spustí Spoota, ten se k Japonci přibližuje z druhé strany.

John se objeví v zorném poli mladíka. Japonec zaujme postavení, které, jakožto i jeho oblek a výzbroj, prozradí, že jde o zkušeného maestra Ninja. Při následném rozhovoru vyplyne na hladinu skutečnosti, že Japonec se jmenuje Kuji, je synem dr. Takady, že přišel pomstít smrt svého otce. Pralesem poté postupují tři : John, Kuji, Spoot.

Šaman v tábořišti kouzlí nad ohněm. Okolo stojí lovci s oštěpy. Henry žádá Noru o polibek na rozloučenou, dívka se zdráhá, Henry však jejích rozpaků nedbá. Přitom jí strčí do ruky náboje ze zásobníku pistole, aby je hodila do blízkého ohně. Po ranách se divoši rozprchnou, zajatci mohou utéci. Padnou rovnou do náruče Kujimu a Johnovi, kteří velice snadno zaženou dotírající divochy.

Následuje další pokračování v cestě. Tentokrát znovu po vodě. Na člunu má John znovu vizi. Vypravuje jí Noře a te pochopí. Reeves dělá pokusy s přenosem v čase, čehož je důkazem i přítomnost neandrtálců v pralese.

Při krátké zastávce John zkoumá okolí a zjistí, že je to to místo, kde schoval svou mobilní jednotku.

Pol a Ted dorazí k Reevesovi. Ten sedí v laboratoři, na tváři už

není znetvořen, pouze má jizvy po operaci. Doznal ještě dvě jiné změny : je mladšího vzhledu a na ruce má stejné zařízení, které kdysi připevnil Johnovi. Právě z umělé ruky vyšle paprsek, kterým chytí Pola kolem krku a lehce ho zvedne do vzduchu. Chce, aby se oba stopaři vrátili a přivedli mu Johna - jinak si ho nemají přát. Pol s Tedem se rychle vytratí plnit příkazy nemilosrdného Reevese.

John se připevní do své mobilní jednotky. Sotva tak učiní, přijedou na terénních motorkách Pol a Ted, v rukou drží štíty na ochranu proti laseru. John najede na kámen a položí se na bok. Musí se odepnout a bojovat na nohách. Noru honí Ted. Dívka hbitě uhne, Ted najede s motorkou na skálu. Spadne ze stroje a vytáhne nůž. Vtom odkudsi přiletí Kuji a tasí své zbraně. Začne jimi kroužit tak rychle, že Ted jen strnule přihlíží. Náhle stojí Kuji za ním a poklepe mu na rameno. Tedovi nestačí nohy na útěk.

Pole sundá John z motorky tak, že se postaví proti němu, vzadu podrží Henry štít z Tedovy motorky a odrazí s ním laserový paprsek Polovi do zad. Když se takto zbavili dvou pronásledovatelů, Nora zaktivizuje Spoota, aby našel místo, kudy nejsnadněji lze vniknout do Reevesova sídla. Robot zmizí. Je pryč dlouho. A nevrátí se ani po setmění. Noře se to zdá podivné.

John žádá Noru, aby ho demontovala, že prý není člověk, jen pouhopouhý stroj. Dívka však Johnovi odporuje; velice dobře viděla, s jakou láskou a něhou si prohlížel fotografii své rodiny.

Veškeré úvahy a hovory přeruší Spoot, který se najednou objeví uprostřed mýtiny. Místo předávání zpráv však začne ihned střílet. Henry jen ztěží uhýbá, Kuji naopak kulkám mizí z cesty velice snadno a ladně, stačí dokonce roztočit svůj meč, který v letu rozsekne Spoota vejpůl. Ze zničeného robota se vyvalí dým, v němž se zjeví mladý obličej Reevese, který odvážlivce varuje. Po těchto slovech se rozplyne. Nora zapojí Spootovu obrazovku, na níž v posledních záblescích ubývající energie stačí přečíst, že do sídla dr. Reevese lze vniknout větrací šachtou.

Všichni kromě Johna do ní vlezou. John jde přímo k hlavní bráně.

V postupu šachtou brání větrák, který zabírá celou šíři chodby. Zde uplatní své umění opět Kuji. Soustředí se na otáčky vrtule a proskočí otáčejícími se lopatkami za plného chodu. Na druhé straně rozbije motor, čímž mohou Nora a Henry v klidu prolézt. Šachtami se dostanou až do jakési svatyně s věcmi ze starého Říma. Listiny, busty, zbraně. Jedna z bust upoutá Nořinu pozornost. Je to podoba Reevese : účes a vousy římské, kolem hlavy caeserská koruna. Teď teprve jí je všechno jasné : Reeves se chystá ovládnout starý Řím. V takovém případě změní minulost a tím i přítomnost a budoucnost. Pobízí proto ostatní, aby nemeškali ani minutu a spěchali dál. Nenechavé ruce Henryho zvednou z busty korunu - a začne houkat siréna.

John si mezitím nechá otevřít hlavní bránu a vyzve Reevese, aby se ukázal, že jeho hodiny jsou již sečteny. Odvážného Johna však obklopí stráže a hlas z reproduktoru ho vybídne, aby se vzdal, protože i jeho přátelé jsou v zajetí. Za chvíli se skutečně otevřou dveře a Pol s Tedem je přivedou. Hlas přikáže Polovi připravit zářič a zničit Johna. Chvilkové nepozornosti využije Kuji a hodí kovovou hvězdičku přímo do čočky přístroje; ten se vypaří spolu s Polem. Kuji odzbrojí několik strážní, čímž se sníží přesila a může se strhnout rovnocenná bitka. Všichni pálí,co jim síly stačí, díky Johnovu laseru se vítězství kloní na stranu spravedlivější. Když už jsou všichni strážní zneškodněni, zřítí se hlavní brána a z ní vyjde Reeves. Jeho obličej má římské rysy, tělo je přesná kopie Johna, přes záda má červený plášť, v rámena,

v ruce štít. Ihned začne pálit po Johnovi, kterému ovšem před tím nezapomene sdělit, že má dvojnásobnou sílu i možnosti a že jej tedy velice lehce zničí. John se po zásazích potácí, padne čelem k zemi a zůstane ležet. Na Noru, Kujiho a Henryho namíří Reeves štít, z jehož středu vyletí paprsek a kolem těchto tří utvoří kouli, která se pomalu zmenšuje.

Reeves se důstojně otočí a odchází do budovy, ke stroji času.

Jakmile se kdokoliv z těch tří uvnitř dotkne vnitřního povrchu koule, vyšlehne plamínek. Je jasné, jaký osud zajatce koule čeká.

John se ale ještě hýbe. Připlazí se ke kouli, dotkne se jí, až se celá její síla vybije do něho, čímž jsou Johnovi přátelé vysvobození. A také hned běží za Reevesem do sálu. Uzří zde však již jen mizící gondolu stroje času. Protože nevědí, jak zasáhnout do počítačového programu, jen bezmocně přihlížejí, jak číselník snižuje letopočet. Těsně před cílem, pár let před nejslavnějším obdobím římských dějin, se Henry rozčílí, přejede rukou po tlačítkách a uhodí pěstí do klávesnice. Číselník se rozeběhne šíleným tempem, až se zastaví na hodnotě - 450 000 př.n.l.

Reeves vystoupí z gondoly, kolem je jen pustina a skály. V dálce chrlí sopky lávu. Výkřik, který vydá Reeves, se podobá vyví kojota.

Reeves se právě stal imperátorem ničeho.

Co se hodnocení filmu týče, jde spíše o pohádku než o čistý SF film. Technicky a trikově jsou Likvidátoři na průměrné úrovni, na jakou jsme si v poslední době zvykli, z dějového hlediska si myslím, že si autoři mohli odpustit Henryho vtípky, protože ty celou záležitost místy až nevhodně dotvářejí a zlehčují. Podle mého názoru, příčinou vzniku tohoto filmu je čistě komerční záměr. Navíc ani tým tvůrců neobsahuje vlastně ani jedno známé jméno - a to se na filmu musí zákonitě projevit. Když chce totiž režisér točit takovéto filmy, musí mít nadání podávat již mnohokrát ukázané věci nově, neotřele, s dílčí originalitou.

Vašek Čermák

---

dokončení ze str. 7

vahou prolomila. Obě těla dopadla do vřící tekutiny. V té chvíli explodovala nálož pod Adamovou vestou. Když se hladina uklidnila, plavalo v tekutině jen několik deformovaných kousků kovu...

Alice vyhlíží z okénka vyhlídkové lodi. Blíží se známý modrobílý povrch vysněné Země. Blíží se svět, po kterém dřív tolik toužila. Čeká ji tam nový život. A přece její tvář není šťastná. Příliš mnoho ztratila...

/ STARKNEST /

Trním ke hvězdám

S. Švachouček

Originální název : Čerez terni k zvezdam
Země původu : SSSR
Kamera : Alexandr Rybin
Scénář : Kir Bulyčev, Ričard Viktorov
Triky : Osminkin, Nikitin, Iljakov
Odborní poradci : Vladimír Šatalov, Lev Lupičev
Režie : Ričard Viktorov
Hrají : Jelena Metělkina, Vadim Ledogorov, Naděžda Semenceva, Alexandr Lazarev, Alexandr Michajlov, Boris Ščerbakov, Igor Ledogorov, Ivan Jasulovič, Vladimír Fjodorov, Gleb Striženov aj.

Vysílala sovětská televize 11.4. a 12.4. 1986.

I. díl

Lidé zachránili z neznamého kosmického korábu, poškozeného výbuchem, jediného živého člena posádky - dívku Niju. Kosmonaut Lebeděv ji přivezl na Zemi, kde se s ní sblížil hlavně mladší Lebeděvův bratr Stěpan. Doktorka Ivanová sledovala po odborné stránce dívčino přizpůsobování. Zjistila, že Nija dokáže v krizových situacích využívat telekineze, teleportace a silné sugesce. Současně se doktorce podařilo objevit, že Nija má v sobě přijímač, kterým je jí možno zadávat povely, jimž se dívka nemůže bránit. Nija se přizná, že je umělým člověkem, kterého vytvořil profesor Glan, aby spolu s dalšími svými "sourozenci" pomáhal při obnově biosféry domovské planety Dessy.

Při návštěvě tábora archeologů Nija náhodou zaslechne ve zprávách zmínku o dvou kosmonautech z Dessy. Protože po otřesu z výbuchu na palubě lodi profesora Glana se jí vrací paměť po kouscích, Nija si vzpomene, že se jedná o její domov, a vloudí se na palubu hvězdoletu Astra, který je vypraven na pomoc planetě. V rozhodnutí ji podporuje fakt, že jednou při koupání se Nija nepohodla se Stěpanovou dívkou a sugescí ji málem přinutila ke skoku ze skály. Doktorka Ivanová náhodou incident monitorovala a vyslala k přijímači v dívčině mozku povel k ústupu. Nija, jakmile se probrala z transu, se pokusila o sebevraždu skokem do vln. Stěpan ji zachránil, ale Nija zůstala otřesena poznáním, že její chování může bez jejího souhlasu řídit někdo jiný než její mrtvý otec. Pokus o návrat na Dessu tedy pro ni byl i únikem před lidmi, kteří by ji mohli ovládat.

II. díl
(Andělé kosmu)

Cestou na planetu Dessu hvězdolet Astra vysadil na planetě Oceán místního vědce Kolotuna, který cestoval na palubě kosmické lodi v kontejneru s vodou, přepravní náhražce přirozeného domovského prostředí. Kosmonauté Astry se během cesty také stali svědky atomové katastrofy jedné planety, ze které stačili ještě dva průzkumníci zavolat o pomoc, ale zahynuli s celou planetou v atomovém ohni.

Po přistání na Desse lidé zjistí, že celá planeta je prakticky mrtvá. Její biosféra je zničená, planetu řídí výrobce plynových masek Turančoks, který se usadil v bývalém Glanově výzkumném ústavu.

Ze dvou desských kosmonautů na palubě Astry je jeden, Rakan, bývalým členem vlády a druhý, Torki, je Turančoksovým agentem.

Po umělém dešti, vyvolaném pozemšťany, se na šest minut pročistí obloha i vzduch, což továrníka Turančokse silně znepokojí. Nejdříve proti lidem poštve dav, ale Nija je díky svým schopnostem sugesce ubrání. Rakan se pokusí Turančokse přesvědčit, aby lidem nebránil v záchraně planety, ale skrček mu cynicky demonstruje, že v Glanově ústavu našel vysílač na ovládání umělých lidí. Přikáže Nije, aby přišla za ním; chce jí s sebou dát bombu, která by zničila Astru. Rakan se se zloduchem pustí do křížku, ale Turančoksova osobní stráž jej těžce zraní. Podnikatel s plynovými maskami předá Nije pumu a pošle ji na Astru. Krvácející Rakan se dovleče ke dveřím, za nimiž Glan schovával svůj největší a nejriskantnější vynález. Z posledních sil vypustí ven biomasu, která se měla stát univerzální bílkovinnou surovinou. Živý sliz se vyhrne ven a zaplaví chodby. Požírá jednoho strážce za druhým, zlikviduje i Turančokse.

Cestou ke korábu potká Niju doktorka Ivanová. Všimne si bomby. Agent, který Niju sledoval, doktorku zastřelí. Otřesená Nija se na chvíli vymaní z vlivu vysílače a náramek s nákladem odhodí. Pak se vrátí zpět a silou vůle zastaví biomasu, která se hrne ven z budovy. Ostatní lidé se k ní připojí a film končí symbolickými záběry osévání planety a loučením Niji se Stěpanem, který ji jen nerad zanechává na Desse.

Celý film je velmi pečlivě proveden po stránce triků i interiérů lodi Astra. S dobrou úrovní jsou řešeny vůbec všechny technické detaily - ovšem s výjimkou robotů. Ti vystupují ve filmu dva a jejich pohyby jasně ukazují, že uvnitř kovové schránky se ukrývají statisté, kteří si se svou rolí nedělají velkou hlavu.

První díl je veden hlavně po linii psychologické. Zabývá se sbližováním Niji s lidmi a postupným odhalováním jejích ne-lidských schopností. Druhý díl je zaměřen na děj a vykreslení zdevastované planety Dessy a její zdeformované civilizace je skutečně povedené. Ovšem škoda, že se autoři nedokázali stejným způsobem vyrovnat i se závěrem filmu. Aby mohli zařadit vítězný záběr na osetou pustinu, která se opět zazelenala, museli porušit tempo děje vložením vysvětlujících symbolických záběrů, které nepůsobí ve filmovém celku organicky.

pokračování na str. 18

Četník a mimozemšťané

Země vzniku : Francie, 1978
Kamera : Marcel Grignon
Scénář : Jacques Vilfrid
Hudba : Raymond Lefévre
Speciální efekty : Jacques Martin
Režie : Jean Girault
Hrají : Louis de Funés, Michel Galabru, Jacques Francois aj.

Francouzské pobřeží čítá mnoho kilometrů. Jedním z míst, kam se sjíždí vodychtiví lidé za odpočinkem a zábavou, je i malé městečko Saint-Tropez. Avšak nejen oddychem živ je člověk. Musí pracovat či jinak počestně vydělávat peníze, dodržovat předpisy a zákony. Sem tam se najde někdo, kdo si tohle neuvědomí a chce žít na úkor druhých. Právě proto existují policejní orgány, aby zabránily konání trestné a přestupkové činnosti.

I v Saint-Tropez.

Malé četnická stanice.

Pan štábní zde velí jednotce pěti četníků, z nichž jeden tvoří jakýsi mezičlánek mezi velitelem a mužstvem.

Určitě ho znáte. Menší postava, proplešatělá hlava, zbylé vlasy ostříhané hodně nakrátko, prudká gestikulace, impulsivní jednání, je zbrklý i obětavý. Někdy užívá krycí jméno Louis de Funés, někdy František Filipovský. Samozřejmě, jde o Ludvíka Cruchota (čti krišó), nesmiřitelného pronásledovatele osob, stojících na druhé straně za hranicí zákona, na straně zločinu. Setkává se sice neustále s nepochopením nadřízených (hlavně pana štábního) i podřízených (nikoho z těch čtyř nevyjímaje), přesto si plní své povinnosti co nejsvědomitěji. Dovede pochlebovat, ale i přisadit si. Vše ovšem v zájmu spravedlnosti.

Tentokrát se Cruchot postavil čelem velice nezvyklému protivníkovi : mimozemské návštěvě.

Mimozemšťané, užívající k přemísťování se vesmírem klasický létající talíř, chtějí svou přítomnost před lidstvem utajit. Přistávají proto na velké louce uprostřed lesa, sice v blízkosti silnice, ale silnice velmi málo používané. Mají ovšem tu smůlu, že během dvou po sobě následujících přistávacích manévrů zahlédnou jejich dopravní prostředek dva četníci ze Saint-Tropez.

Nejprve jeden z těch řadových - Pierre. Stane se okamžitě objektem zájmu sdělovacích prostředků, avšak nikdo z jeho četnického okolí mu nevěří, je obviňován z opilosti a neodpovědné služby.

Potom uvidí létající talíř i Cruchot. Záležitost se stane pro nadřízené složky zajímavější. Ale větší aktivitu vyvinou mimozemšťané. Jeden z nich je pověřen zjevit se Pierrovi :

"Vybrali jsme si Saint-Tropez pro své pozorování kvůli tomu, že se zde během letní sezóny vystřídá mnoho rekreantů z nejrůznějších koutů světa. Máme mírové poslání a čisté úmysly. Ale vyžadujeme nerušenou činnost, nechceme, aby se o nás vědělo. Budeš proto mlčet !"

Návštěvníci z vesmíru mohou na sebe bez problémů vzít podobu jakéhokoliv člověka. Postupně se převtělují na Pierra, pana štábního, policejního ředitele s doprovodem, se zvyšující se nepřehledností pak i podobu lidí různých sociálních skupin.

Tohle dublování se samozřejmě nemůže obejít bez nedorozumění. Nositelem omylů se ještě víc samozřejmě stane Cruchot. Zjistí, jak se mimozemšťané dají od lidí odlišit : pijí olej, aby si sobě doplnili tělní tekutiny, a při poklepu na tělesnou schránku duní. Cruchot tedy nutí pravého pana štábního pít olej, originál policejního ředitele testuje šroubovákem do zadní části těla. Dostane se mu pochopitelně zasloužené odměny; je považován za blázna a odpovídajícím způsobem zbaven možnosti vykonávat dál službu (zavřou ho, chudáka, do pracovny pana štábního).

Cruchot tak dostane jedinečnou příležitost ukázat svou šikovnost. Odmontuje /!/ šroubovákem /!/ zámek a uprchne. Tradičně náhodou potká matku představenou z nedalekého kláštera, s jejíž pomocí v přestrojení za jeptišku setřese četnické pronásledovatele.

Aktivita mimozemšťanů nabývá na síle, přátelské úmysly a mírové poslání naopak mizí jako sníh v parném létě. Naštěstí argumenty ze šílenství podezřívaného Cruchota jsou tak silné, že po nějaké době přetáhnou na stranu celý kolektiv četnické stanice v Saint-Tropez.

Jedním z největších trumfů v rukou Cruchota jsou zbytky jednoho z vesmírných návštěvníků. Když se totiž přivolaný oddíl četníků utkal se dvěma podezřelými v malé hospůdce, prasklo pod nárazem hozené židle při rvačce ohromné akvárium a voda vytekla na jednoho z mimozemšťanů. Ten po chvíli ztrácí koordinovanost pohybů, ohýbání kloubů doprovází čím dál tím hlasitější vrzání a skřípění, odpadávají končetiny, mizí kůže a svalstvo. Za několik minut zbyla na zemi pouze kostra - ovšem kostra z mimozemského plechu.

Konečně objektivní a hromadně použitelný test na zjištění, kdo je či není pozemšťan ! Osazení četnické stanice vyráží na kropicím voze do ulic městečka a párem hadic kropí všechno živé. Akce má ovšem nečekaně negativní průběh, dopad z míst nadřízených je okamžitý.

Situace se nemůže vyhrotit jinak, než přímým střetnutím četníků (včetně pana štábního) s jejich kosmickými protivníky. Četníci přichystají soupeřům léčku ! Postaví maketu "1:1" létajícího talíře a předpokládají, že až do něj mimozemšťané nic netuše nalezou, sklapne past.

Jenže není nikdy nic tak, jak si obyčejný smrtelník, a francouzský policista zvlášť, myslí. Na lesní louce přistane pravý létající talíř - a rázem jsou tam dva. Motory ztichnou, otevírá se příklop a na mýtinu vystoupí oddíl četníků - a rázem jsou tak také dva. Dva oddíly četníků k nerozeznání si podobných.

Pravé strážníky umožňují identifikovat pouze přenosné postřikovací přístroje, z nichž proudí voda na dvojníky z kosmu. Ne dlouho. Nastane boj muže proti muži. K zemi však nepadne ani jeden zraněný nebo mrtvý ...

Jedna skupina četníků uteče do létajícího talíře; načež ten se zavře a odstartuje. Druhá skupina se odebere do městečka, kde jsou od obyvatel oslavováni jako vítězové.

A teď si zkuste tipnout, zda se v prostředí létajícího talíře či v prostředí Saint-Tropez ocitli ti správní obyvatelé ! Pak teprve čtěte dále. Nebojte se, určitě to uhádnete !

Mažoretky, hudba, slavnostní průvod. Jeho součástí je jednotka šesti četníků. Vykračují pořadovým krokem, rozhazují úsměvy na všechny strany. Najednou trhavé pohyby, vrzání a skřípění ze třecích ploch zrezivělého železa. Pád na vozovku. Voda zabrala. Konec mimozemského vpádu na Zemi ...

Kdesi v atmosféře letí talířovité plavidlo. V něm zápasí se stabilitou šest četníků. Kdyby talíř náhodou nenabral kurs na Saint-Tropez a nouzově nepřistál na vlnách ve zdejší přístavní zátoce

mohli jsme se díky francouzským filmovým tvůrcům dočkat ztvárnění dobrodružství četníka Cruchota a jeho věčného spolubojovníka, ale i soupeře a soka, pana štábního kdesi v hlubinách kosmu. Určitě by z toho francouzská policie a četnictvo nevyšlo nepošramoceno ...

Standa Čermák

---

dokončení ze str. 15

Celkově lze říci, že film představuje dobrý průměr; není tudíž vyloučeno, že se někdy objeví v našich kinech či na našich obrazovkách. Na rozdíl od mnoha děl SF, kde divák neví, kde autoři vzali pro své hrdiny a místa děje exotická jména, prozradí ve dvoudílném filmu Trním ke hvězdám záběr na automatické tablo (lehce shlédnutelné na každém současném letišti i modernějším nádraží) vše ... mezi nápisy se jmény světových velkoměst hrdě září nápis DESSA ... asi v místech, kde jindy bývá ODESSA.

Varovné znamení

Originální název : Warning Sign
Země vzniku : USA, 1985
Kamera : Dean Cundey
Scénář : Hal Barwood
Hudba : Craig Safan
Režie : Hal Barwood
Hrají : Sam Waterston, Kathleen Quinlan,
Yaphet Kotto, Jeffrey de Munn aj.

"To, co ukazujeme ve svém filmu, se může stát právě dnes v jakékoliv laboratoři, zabývající se výzkumem genů či genovou manipulací; pokud se to ovšem již nestalo ...", říká režisér Hal Barwood o svém režijním filmovém debutu.

Hlavní roli filmu vytváří Sam Wateretón. Hraje trochu naivního Cala Moraeho, šerifa jednoho okresu státu Utah. Jeho žena Joannie, která pracuje ve velké výzkumné laboratoři, se po ošklivé nehodě na pracovišti ocitá v nákazou zamořené budově. Úřady totiž, když byly seznámeny s rozsahem katastrofy, nechají celé území "hermeticky" uzavřít a navzdory všem tlakům rozhodnou nechat strašným událostem takový průběh, až nebude možno uvnitř budovy registrovat žádný projev života.

Cal je zoufalý; a vidí jen jedinou možnost, jak svou ženu zachránit : na vlastní pěst ji vyvést z přísně střeženého místa smrti.

V laboratoři byla až do osudného neštěstí pod rouškou vědeckých výzkumů za metr silnými ocelovými dveřmi vyvíjena biologická zbraň, která by uměla proměnit každou oběť v krvavého zabijáka.

A co nikdo nepovažoval za možné, se stalo : zkumavka se smrtícími baktériemi praskla, vědci, kteří s ní pracovali a manipulovali, jsou infikováni. Zdá se, že Joannie je proti bio-zbraní imunní; musí se ale mít na pozoru před v šílence proměněnými kolegy, jež se snaží navzájem se usmrtit.

Nebezpečí selhání hypervyspělé techniky je velké : nejen atomové zbraně mohou zabíjet, ale i chemické a biologické - jako v tomto smyšleném příběhu - zbraně se mohou stát příčinou konce lidstva.

Co se hereckého obsazení týče, je pro naše diváky asi nejznámější Yaphet Kotto, který hrál ve filmu Vetřelec Ridleye Scotta černošského opraváře.

Podle časopisu Cinema 7/86
zpracoval Standa Čermák

Co se kde šustlo

1 V režii Francise Ford Coppoly natočil Michael Jackson 17minutové science-fiction, jehož filmová technika umožňuje promítání pouze v kalifornském Disneylandu a jeho floridském protějšku EPCOT Center.

2 V létě roku 1987 bude v USA realizován film "Superman IV.", opět s Christopherem Reevem v hlavní roli. Rozpočet zní na třicet milionů dolarů.

3 V září, říjnu a listopadu byla v NSR nejprodávanější kazetou pro videorekordéry ta, která měla na pásce magnetický záznam amerického televizního seriálu "V". Natočení tohoto seriálu stálo americké televizní producenty třináct milionů dolarů.

4 Na 13. festivalu fantastických filmů v Mnichově v roce 1986 získala ceny kritiků a publika "Klidná Země" /Quiet Earth/ režiséra Geoffa Murphyho.

5 Video se stále častěji prosazuje i do programů mládežnických klubů. Vedoucí úseku klubů mládeže Správy účelových zařízení MV SSM Alois Valenta k tomu řekl : "Nyní je v klubu Dvojka instalováno pět monitorů, videorekordér nám půjčil Krátký film. Máme k dispozici zatím jen kazetu jedinou /1/ s programem o Olympiku, nějakými písničkami, Portou a filmem Hvězdné války /!!!/." Tuto zprávu uveřejnila Večerní Praha 13.8.1986. Marně přemýšlíme, co si o tom máme myslet ...

OBSAH

Reaguji na ... systém kartiček /Standa Čermák/ 2
Redakce Stenářům 3
Saturn City /Starknest/ 4
Likvidátoři /Vašek Čermák/ 8
Trnín ke hvězdám /Slávek Švachouček/ 14
Četník a mimozemšťané /Standa Čermák/ 16
Varovné znamení /Standa Čermák/ 19
Co se kde šustlo /RSR/ 20
Obsah 20

SVĚTELNÉ ROKY - Filmově-literární revue pro problematiku SF.

Vydává Scifia of C.A.P. & company KSPVTU v nakladatelství Bellatrix. Příspěvky posílejte na adresu redakce. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Objednávky zajišťuje výhradně redakce.

Veškerá autorská práva vyhrazena.

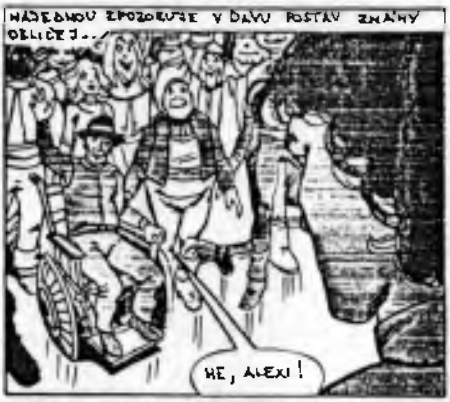
Výhradně pro vnitřní potřebu. ZDARMA. Číslo bylo dáno do tisku 5.1.1987. Vyšlo v prosinci 1986. Náklad 8 výtisků.

Prosinec 1986.

© RSR 1986

POTOM SE NA RYDOSU MLUVILO JEN O TOM, ŽE NEBEZPEČÍ PROZATÍM MINULO, VLÁDNE VELKÉ NADŠENÍ...
JÁ... JÁ NEVÍM, CO NÁM TÍM.. EH.. UDĚN ŘÍCT, GRIGU!
TVOJE ŽENA MLUVÍ ZA TEBE, ALEN!
GRIG MÁ PRAVDU!
VYSLANEC!
JÁ JSEM TEN, KDO SE PŘED TEBOU MUSÍ PONÍŽIT! SNÍM TI ALE, ALEXI, NĚCO ŘÍCI!
ANO, PANE!
NUŽE, ALEXI,.. EH.. VŠICHNI OCENUJÍ MĚ, CO JSI PRO NÁS VYKONAL. TEĎ SE BUDEŠ ASI CHTÍT VRÁTIT DOMŮ, NA ZEMI...
NA ZEMI?
JISTĚ! ALE JÁ SE ODVÁŽÍM TĚ POPROSIT, ABYS' U NÁS NĚJAKÝ ČAS ZŮSTAL...
...A BYL NÁPOMOCEN PŘI VÝSTAVBĚ A VÝCVIKU NOVÉHO ODDÍLU STARFIGHTERŮ!
ZŮSTAT NA RYDOSU? DOMŮ NE?
STAR LEAGUE BY TĚ ZAMĚNILA VEČKEROU ŠKOLOU!
JAK BUDE ZNÍT ODPOVĚĎ, GRIGU?!
MYSLÍM SI, ŽE JI JIŽ ZNÁM!!

A TAK JE ALEX ROGAN OSLAVOVÁN JAKO RYTÍŘ, KTERÝ ZACHRÁNIL NÁRODY STAR LEAGUE PŘED PORÁŽENÍM. KAŽDÝ MU ZAVIDÍ, KAŽDÝ MU BLAHOPŘEJE. JE TO POSLEDNÍM STARFIGHTEREM!
TADY JSEM NĚKDO, ALE CO BUDU DOMA V TRAILEROVÉM PARKU?
ALE JE TAM MÁMA, LOUIS A MAGGIE. MUSÍM ZPÁTKY K NIM, DOMŮ...

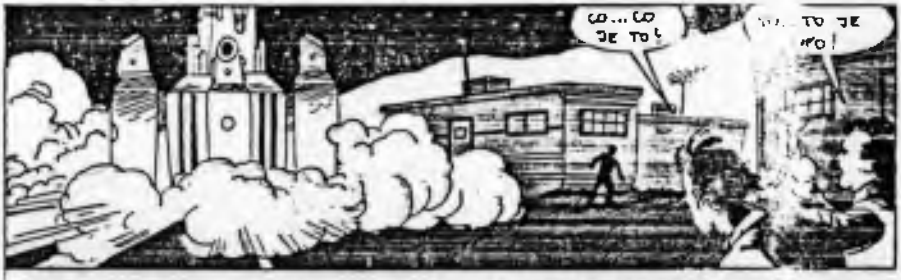

NAJEDNOU ZPOZORUJE V DAVU POSTAV ZNÁMÝ OBLIČEJ...
HEJ, ALEXI!

CENTAURI!
A V TOMTO OKAMŽIKU SE ALEX ROGAN ROZHODL...

ZEMĚ...
STAR LITE STARBRITE

ALEXI, VRÁTÍŠ SE VŮBEC NĚKDY?
ROLL

NAJEDNOU, JAKO ODPOVĚĎ...
SWOOSH
NE! ODEBUD, VAŠE ZBRAŇ VÍTĚZ!

CO... CO JE TO?
... TO JE ...O!

TAM NĚKDO VYSTUPUJE... ALEX!
CO! ALEX!!?

KDE.. KDE JSI BYL, MŮJ SYNKU!
NA JINÉ PLANETĚ, KDE JSEM VÁM DOBŘE VĚDĚL, MAMI!
A TOHLE JE GRIG!

MUSÍTE NA NĚJ BÝT VŠICHNI PŘIPRAVENI!
ALEX ROGAN ZAHNAL ĎÁBELSKÉ ZLO, TÁM V KOSMU, OD STOVEK SVĚTŮ! JE TO CHLAPÍK!

PŘIŠEL JSEM, ABYCH SE ROZLOUČIL! JEŠTĚ NĚ POVĚDOMÍ...
JÁ... VŽDY JSEM VĚDĚLA, ŽE PŘIJDE DEN, KDY OD-SUD NADOBRO ODEJDEŠ!
JÁ CHCI JÍT S TEBOU!

JE MI LÍ-TO, ALE MÁME VOLNÉ JEN JEDNO MÍSTO - PRO MAGGIE!
CO?!?

TY UŽ SI NEVZPOMÍNÁŠ! VŽDY JSEM TI ŘÍKAL, ŽE ZŮSTANEME SPOLU!
ANO, TAM, ALE... EH... NE NA CIZÍCH HVĚZDÁCH...
HUEÍŠ JÍT SE MNOU, MAGGIE! TO JE TO NAŠE VELKÁ ŠANCE! MOŽNÁ POSLEDNÍ...!
POCHOP MĚ PŘECE! TADY NEJSEM NIC, ALE TAM NAHOŘE NÁM ŠANCI NĚCO DOKÁZAT, POMOCI...
A...A CO BUDE S...?
...BARIC-KOU!
NEZAPOMEŇTE MI NAPSAT! NEBO ASPOŇ ZAVOLEJTE...
OH, ALEN! POLETÍME KE HVĚZDÁM!
A TAK SE JÁ VYDÁVÁM NA RYLOC, ZEMI...
...NA ZEMI...
...JÁ VÍM, „NA STRANĚ STAR LEAGUE!" TAK, JAKO MŮJ BRATR!
SVĚTE POZDRAVENÍ, STAR-FIGHTEŘI, ROZVIJÍCÍ...
KONEC

Eliminators	USA	1986	1	1

Režie: Peter Manoogian
Scénář:
Kamera: Mac Ahlberg
Hudba: Richard Band
Zvl.efekty: John Buechler a spol.

Hrají:
Andrew Prine, Patrick Reynolds, Conan Lee, Roy Dotrice aj.

Komerčně pojatý film, využívající značné popularity nejen SF vlny, ale i jiných žánrů - karate, špionážní filmy apod.
Hlavní hrdina John je po havárii letadla doslova

Saturn City	USA		1	1

Režie: Stanley Donen
Scénář: John Barry, Martin Amis
Kamera: Billy Williams
Hudba: Elmer Bernstein
Zvl.efekty:

Hrají:
Kirk Douglas, Harvey Keitel, Farrah Fawcett aj.

Film Saturn City lze v různých pramenech nalézt pod různými názvy : Saturn 3; Saturn IV.
Saturn City je komorním příběhem tří lidí a jednoho robota. Komorním ovšem jen v tom smyslu, že čtyři uvedení jsou jedinými protagonisty děje. Žánrově

Četník a mimozemšťané	Francie	1978	1	1

Režie: Jean Girault
Scénář: Jacques Vilfrid
Kamera: Marcel Grignon
Hudba: Raymond Lefévre
Zvl.efekty: Jacques Martin

Hrají:
Louis de Funés,
Michel Galabru
Jacques Francois
aj.

Film Četník a mimozemšťané je jedním z mnoha filmů, v nichž hlavní roli vytváří Louis de Funés alias Ludvík Cruchot, četník ze Saint Tropez.

Tentokrát se Cruchot ve ztřeštěné komedii, plné neuvěřitelných zápletek, crazy situací a pře-

Warning Sign	USA	1985	1	1

Režie: Hal Barwood
Scénář: Hal Barwood
Kamera: Dean Cundey
Hudba: Craig Safan
Zvl.efekty:

Hrají:
Sam Waterston,
Kathleen Quinlan,
Yaphet Kotto aj.

"To, co ukazujeme ve svém filmu, se může stát dnes či zítra v jakékoliv laboratoři, zabývající se výzkumem genů či genovou manipulací; pokud se toc ovšem již nestalo ...", říká režisér Hal Barwood.

V jedné takové laboratoři je pod rouškou vědeckých výzkumů za metr silnými ocelovými dveřmi vyvíje-

hnaných reakcí jednotlivých jednajících postav, postaví neohroženě čelem návštěvě z vesmíru. Návštěvě, která se tváří přátelsky, vyžaduje jen, aby byla při svých pozorování na planetě Zemi zcela nerušena. Jednání Cruchota a četníka Pierra, kteří jako jediní viděli mimozemský létající talíř, ale kteří nemohou se svou pravdou prorazit, donutí návštěvníky sáhnout k násilí : chtějí Cruchota zničit, aby zahladili stopy. To ovšem sáhli vedle, neboť Cruchot se vzdor své nešikovnosti, zbrklosti a neohrabanosti o sebe dovede postarat ...

Snímek Četník a mimozemšťané patří nejen k nejslabším filmům Louis de Funése jako herce, ale neoslnil ani jako SF komedie.

na biologická zbraň, která by měla umět proměnit každou zasaženou oběť v krvavého zabijáka.

V laboratoři dojde k nehodě : praskne zkumavka se smrtelně nebezpečnými baktériemi; vědci, kteří s látkou pracovali, jsou infikováni. Je mezi nimi i žena šerifa jednoho okresu státu Utah, Joannie Morseová. Jakýmsi zázrakem však zatím je její tělo proti baktériím imunní.

Odpovědné orgány prohlásí ústav za uzavřenou oblast do té doby, dokud bude uvnitř živá třeba jen myš. Carl Morse ovšem s postupem oficiálních úřadů nesouhlasí a rozhodne se svou ženu osvobodit na vlastní pěst ...

využit dr. Reevesem k lékařským pokusům; a přestože mu Reeves zachrání život, nemá mu John proč být vděčen : ztratil paměť, půl těla má z kovových součástí, jeho pravou ruku zakončuje laserová zbraň.

Dr. Reeves není jen nebezpečně šílený v oblasti transplantační; chce se strojem času přenést do doby největší slávy antického Říma, stát se imperátorem a změnit tak tok dějin k potěšení svému. John se za pomoci několika přátel rozhodne Reevesovi jeho plány překazit ...

---

můžeme Saturn City zařadit mezi SF horrory.

Na jeden ze Saturnových měsíců, Saturn 3, přilétá kapitán James, aby vypomohl dvojici výzkumníků v jejich nelehké práci : zlepšit novými objevy neradostnou situaci s potravinami na Zemi. Těsně před odletem ze základny se ovšem odehraje scéna, v níž mentálně nestabilní astronaut Benson zlikviduje pravého kapitána Jamese a vydá se místo něj na Saturn 3.

Přiveze s sebou robota Hektora, s jehož pomocí má přispět k rychlejšímu výzkumu náhrady potravin. Robot ovšem není naprogramován; má se naplnit daty a vlastnostmi svého pána. Jelikož je však Benson psychicky narušená osobnost, naprogramuje se do robotova mozku mj. i touha zabíjet. Hektor začne zbylé tři obyvatele stanice pronásledovat ...

Což takhle dát si špenát ?	ČSSR	1977	1	1

Režie: Václav Vorlíček
Scénář: Miloš Macourek
Kamera: František Uldrych
Hudba: Karel Svoboda, F.R.Čech
Zvl.efekty:

Hrají:
Vladimír Menšík, Jiří Sovák, Iva Janžurová, František Filipovský, Petr Kostka aj.

Film Což takhle dát si špenát je typickou českou crazy komedií, tentokrát se sci-fi prvky.
V centru příběhu stojí dva drobní čeští recidivisté, které si najme kadeřník Netušil, aby pro něj ukradli vynález profesora Prokoše - regenerační pří-

Tretí šarkan	ČSSR	1985	1	1

Režie: Peter Hledík
Scénář: Igor Rusnák
Kamera: Vincent Rosinec
Hudba: Petr Hapka
Zvl.efekty:

Hrají:
kromě dětských představitelů ještě : Radovan Lukavský, František Husák aj.

První celovečerní slovenský vědeckofantastický film natočil Petr Hledík na motivy tří knih Jezefa Žarnaye. Na odborné spolupráci se podílel mj. Ondřej Neff.

Babičky dobíjejte přesně	ČSSR	1983	1	1

Režie: Ladislav Rychman

Scénář: Jiří Just + R

Kamera: Antonín Holub

Hudba: Petr a Pavel ORM

Zvl.efekty:

Hrají:

Dana Kolářová, Jiří Lábus, Libuše Havelková, Jana Dítětová aj.

Film Babičky dobíjejte přesně byl do našich kin uveden s podtitulem "malý sousedský horror". Není to příliš výstižné, neboť ve filmu se vystřídá více filmových žánrů - komedie, horror, crazy komedie apod.

Divoká planeta	ČSSR Francie	1969-73	1	1

Režie: René Laloux

Scénář: Roland Topor + R

Kamera: Lubomír Rejthar

Hudba: Alain Garaguer

Zvl.efekty: kreslený film

Hrají:

Film Divoká planeta byl vytvořen na motivy románu Stefana Wula (doslovný překlad Oms en série = Muži jsou v sériích). Na 26. filmovém festivalu

Děj de odehrává v nedaleké budoucnosti, kdy člověk bude schopen vyrábět roboty podobné člověku nejen vzhledově, ale i vlastnostmi /city, chování, rozlišení přítele a nepřítele apod./. Výroba takovýchto robotů se pak cele orientuje na pomoc mladým domácnostem, neboť z tovární haly firmy Biotex vyjíždějí jen a pouze roboti naprogramovaní coby babičky. Vlastnit robotickou babičku se stane snobskou potřebou, ti,co ji zatím nemají, si myslí, že ji nutně potřebují. Zvrat nastane ve chvíli, kdy jednotliví majitelé poznají, že roboti kopírují své "potomky"...

Film je na jednu stranu společenskou satirou a kritikou, na druhou stranu ukázkou, že i v čs. kinematografii existují autoři, schopní natočit horror.

v Cannes obdržel film Zvláštní cenu poroty, v tomtéž roce na Festivalu sci-fi filmů v Terstu pak získal Hlavní cenu.

Autoři filmu, Roland Topor a René Laloux, se myšlenkami na vytvoření celovečerního animovaného filmu zaobírali již dlouho, ale pro ně samotné by to bylo velké sousto. V té době evropským centrem animace byla Praha - oba Francouzi navázali spolupráci se studiem Bratři v triku, konkrétně s výtvarníky Josefem Vánou a Josefem Kábrtem.

stroj R 191, který je schopen omladit živý organismus. Zápletka, která se kolem přístroje následně rozvine, je příznačně bláznivá, zamotaná a místy až nepřehledná. Přesto se divák sledováním tohoto filmu dobře baví; hlavní zásluhu přisuzuji kvalitnímu hereckému obsazení.

Děj se točí kolem tří malých chlapců, Paľa, Janka a Borise, kteří jako první přijdou na záhadu Dračí skály. Vše začne objevem toho, že neviditelné záření ze skály vycházející podporuje činnost mozkových buněk do té míry, že si stačí učebnici jen prolistovat, a potom z toho celý rok ve škole těžit. Další osudy chlapců jsou však mnohem převratnější : uvnitř skály totiž narazí na kosmickou loď jiné civilizace, nevědomky ji přivedou ke startu a spolu s ní se dostanou na cizí planetu - Luridu ...

Z uvedeného vyplývá, že film je pojat jako dětský. Na jeho obranu je třeba uvést, že je prvním filmem ČSSR, ve kterém je děj zasazen na cizí planetu /nepočítána v to animovaná Divoká planeta/.

© lod'

Obsah 4. ročníku Světelných roků (1986)

1. Filmy

Starfighter II.,III. 1
Dobrodružství s Ewoky 1
Terminátor 1
Planeta pokladů 1
Starman 2
Testament prof. Dowella 2
Galaktika 2. 2
Což takhle dát si špenát 3
Babičky dobíjejte přesně 3
Zlatá slepice 3
Konec srpna v hotelu Ozón 3
Ledoví piráti 4
První lidé na Měsíci 4
Princip archy Noemovy 4
Souboj titánů 4
Supergirl 5
4x Fantomas 5
Divoká planeta 5
Blízká setkání třet. druhu 5
Metalstorm 6
Tajemství staré půdy 6
Černá díra 6
Dreamscape 7
Fire Flash 7
Humanoid 7
Ghostbusters 7
Bitevní vůz 8
Malevil 8
Philadelphský experiment 8
Spiderman 9
Zajatci času 9
Alien 2 - sulla Terra 9
Třetí úder 10
Vetřelci 10
Brainstorm 10
Gappa 10
Upír z Feratu 11
Mad Max 3. 11
Měsíční duha 11
Likvidátoři 11
Krátké spojení 11
Saturn City 12
Likvidátoři 12
Trnním ke hvězdám 12
Četník a mimozemšťané 12
Varovné znamení 12
Nové naděje A
Impérium vrací úder F
Barbarella G

2. Televizní pořady

Robotóza 3
Samantha 5
Elektronická babička 5
Téměř božský omyl 8
Podivné znamení, pod. hosté 9
Zamilovaný robot 9
Zázračné dítě 10

3. Krátké filmy

Polygon 11
Zaniklý svět rukavic C
Ex libris C
Apokalypsa C

4. Filmové přehledy, kritiky

SF film na našich plátnech a obrazovkách 1
Milovník z jiné planety 2
SF film ve světě aneb KINO píše, co se ve světě točí 6
Seznam japonských filmů 10
Hrdinové SW A
Videosestřih C

5. Přednášky, úvahy, reportáže

O.Neff : Hranice lidského poznání 5
O.Neff : SF film 6
Zlaté naše -cony 6
Tatracon 86 9
Začala to Godzilla 10
Dracon 85 B
Den na Mikrocon-u C
Parcon 86 H
Přednáška Jar. Veise H
Přednáška Th. Rotrekla H
Počítač dělá film I

6. Divadlo

Dveře 3
Kaleidoskop C
Theatrum Mobile H
Prominte, musím už jít H

7. Rubrika "Reaguji na ..."

... Starmana 2
... Blízké setkání třetího druhu 8
... systém kartiček 12